

Miten tulla menestyväksi bloggaajaksi?

Emmi-Liia Sjöholm

Koulutusohjelma

Tekijä tai tekijät Emmi-Liia Sjöholm	Ryhmätunnus tai aloitus- vuosi 2008
Raportin nimi Miten tulla menestyväksi bloggaajaksi?	Sivu- ja lii- tesivumäärä 54+10
Opettajat tai ohjaajat Kaarina Järventaus	
<p>Tässä opinnäytetyössä analysoidaan blogien menestymisen syitä. Työssä peilataan kirjallisuudesta löydettyjä menestysreseptejä kirjoittajan omaan blogiin Torkkuja ja nokkosia. Tutkimuskysymys on: ”Mikä selittää blogini Torkkuja ja nokkosia menestystä?”</p> <p>Hyvä blogi on kaunis ja selkeä, siinä on hyvät kuvat ja laadukas sisältö, joka on tarkkaan rajattu. Menestyäkseen blogia täytyy päivittää usein, jotta saa runsaasti lukijoita ja sivunäyttöjä. Näillä mitataan blogin menestystä. Kävijöiden myötä blogiin on mahdollista saada display-mainontaa, affiliate-linkkejä ja sisältöyhteistöitä. Blogi voi myös työllistää bloggaajaa muilla tavoin.</p> <p>Kirjallisuudesta poimitut ohjeet menestykseen pätevät myös Torkkuja ja nokkosia -blogiin.</p> <p>Tämä työ on tehty, koska bloggaaminen on noussut yhdeksi mediakanavaksi myös toimittajille.</p>	
Asiasanat Blogi, menestys, viikkokävijä	

Author Emmi-Liia Sjöholm	Group of year of entry 2008
The title of thesis How to Become a Succesfull Blogger	Number of pages and appendices 54 + 10
Supervisor Kaarina Järventaus	
Key words Blog, success, weekly visitor	

Sisällys

1 Johdanto	1
1.1 Opinnäytetyön aihe ja perustelut.....	1
1.2 Työn tavoitteet ja merkitys.....	2
1.3 Kilpailijat.....	3
1.4 Tutkimusasetelma ja -menetelmät.....	3
1.1 Mikä Torkkuja ja nokkosia?	3
2 Hyvän blogin menestysreseptit.....	8
2.1 Tarkkaan rajattu aihepiiri.....	8
2.2 Mieleenpainuva nimi	12
2.3 Oikean alustan valinta	13
2.4 Laadukas sisältö ja hyvin kirjoitettu teksti	14
2.5 Tiheä postaustahti	18
2.6 Kauniit kuvat.....	20
2.7 Henkilökohtaisuus	27
3 Miten blogin menestystä mitataan?	31
3.1 Jakaminen sosiaalisessa mediassa	31
3.2 Kävijämäärät	33
3.3 Kommentit	37
3.4 Tunnettuus	39
4 Miten blogilla voi tienata?.....	41
4.1 Sisältöyhteistyöt.....	41
4.2 Display-mainonta.....	43
4.3 Affiliate-linkit	44
4.4 Muu urakehitys.....	44
4.5 Verottajan suhtautuminen	45
4.6 Yrittäjyys ja bloggaaminen.....	46

5 Oma kehittyminen	47
6 Tutkimuksen hyödyllisyys ja yhteenveto.....	49
6.1 Tulokset	49
Lähteet	52

1 Johdanto

Blogi oli alun perin nimeltään web log, josta lyhenne lopulta vakiintui. Blogi ei ole päiväkirja, vaikka toki se voi olla sitäkin. Se on sukua nettikolumnille, koska kirjoittajat kertovat yleensä blogissa mielipiteitään. Blogi on sivusto, jossa voi julkaista tekstiä, kuvia ja videoita. Jutut julkaistaan aikajärjestyksessä ja uusin kirjoitus eli *postaus* on aina ylimpänä. Lukijoilla on yleensä mahdollisuus kommentoida blogeja. (Alasilta: 2009, 20.)

Suosittu *bloggaajat* eli blogin kirjoittajat saavat työstään palkkaa ja heitä pyydetään myös kirjoittamaan lehtiin. Osin bloggaajat ovat siis vieneet myös toimittajan töitä.

Toimittajalla pitääkin mielestäni olla oma blogi. Samaa mieltä on Kari Haakana, Tietokone-lehden entinen päätoimittaja. Blogissa oppii linkittämään, vastaanottamaan palautetta sekä ymmärtämään, millainen juttu verkossa vetää (Lintula & Valkama: 2009, 285).

Olen kirjoittanut useaa epäonnista blogia vuosien varrella. Vuonna 2013 aloitin Torkkuja ja nokkosia -hyvinvointiblogin, joka oli alusta saakka erilainen. Se keräsi lukijoita.

1.1 Opinnäytetyön aihe ja perustelut

Työskentelin Cosmopolitanissa kauneus- ja muotitoimittajana puoli-toista vuotta. Sinä aikana kirjoitin paljon konseptoituja sisältöjä. Tein todella paljon töitä ja minulla oli jokaisessa lehdessä kymmenisen vakiopalsta isojen juttujen lisäksi. Tein myös paljon käänösjuttuja.

Koin, että kirjoitustaitoni huononivat, kun en enää päässyt kirjoittamaan monipuolisista aiheista pitkiä juttuja. Päätin siis jälleen kerran aloittaa blogin.

Sittemmin olen lopettanut työni Cosmopolitanissa ja perustanut yrityksen. Nyt saan tuloni sekä freelancer-toimittajana että bloggaajana. Pelkällä bloggaamisella on Suomessa vielä vaikea työllistää itsensä täysin. Toistaiseksi muotiblogeilla tienaa parhaiten. Uskon kuitenkin, että hyvinvointiaiheet kiinnostavat yhä enemmän myös mainostajia.

Tavoitteeni on tulevaisuudessa tienata blogillani yhä enemmän. Menestyäkseen blogin täytyy tavoittaa mahdollisimman paljon ihmisiä, jotta se on kiinnostava mainostajien kannalta. Tämä opinnäytetyö tutkii keinoja, joilla blogista tulee suosittu.

1.2 Työn tavoitteet ja merkitys

Koska toimittajan työt vähenevät, koen, että toimittajan kannattaa brändätä itsensä ja kehittää oma mediansa. Opinnäytetyöni antaa esimerkin, kuinka menestyvä blogi luodaan ja pohtii keinoja, joilla blogi voi kasvaa merkittäväksi mediaksi. Aihe on mielestäni sekä mielenkiintoinen että tarpeellinen. Blogeja on Suomessakin kymmeniätuhansia, mutta vain harva saa niistä rahapalkkaa. Vuonna 2014 pelkkä ilmainen ripsiväri ei enää riitä korvaamaan bloggaajan työtunteja.

1.3 Kilpailijat

Suomessa on 54 354 (10.3.2014) Blogilistalle rekisteröityä blogia. Kaikki niistä eivät suinkaan ole kilpailijoitani. Suurimmat kilpailijat ovat mielestäni tällä hetkellä hyvinvointi- ja ruokablogit, kuten Vilma P (Peltonen: 2014) ja Kemikaalicoctail (Shingler: 2014). Lisäksi koen jotkin urheilublogit, kuten Steffit (Hagelstam: 2014), kilpailijoikseni. Lukijoideni ajasta kilpailevat myös lehdet ja muut harrastukset. Jopa kauniin sään voi kokea kilpailijaksi: aurinkoisena sunnuntaina ei kannata postata mitään. Kirjoitukset saavat aina silloin todella vähän lukijoita, koska ihmiset nauttivat ulkoilmasta, eivätkä roiku koneella.

1.4 Tutkimusasetelma ja -menetelmät

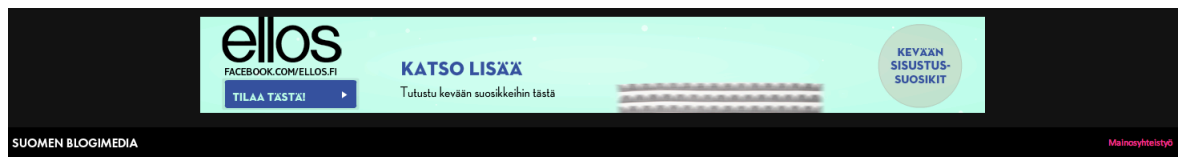
Opinnäytetyöni vastaa tutkimuskysymykseen ”Mikä selittää blogini Torkkuja ja nokkosia menestystä?” Tukevia alakysymyksiä ovat ”Miten menestystä mitataan?” ja ”Miten lukijamääriä nostetaan?”.

Käyn läpi kirjallisuudesta löytämiäni ohjeita ja peilaan niitä omaan blogiini.

1.5 Mikä Torkkuja ja nokkosia?

Torkkuja ja nokkosia -blogin ensimmäisen *postauksen* eli kirjoituksen kirjoitin tammikuussa 2013. Hyvinvoinnista olen ollut kiinnostunut vuodesta 2009 saakka. Koska olin tottunut antamaan ruokavaliiovinkkejä ystäville, päätin aloittaa ruokablogin, jonne kokoaisin kaikki gluteenittomat reseptini. Valokuvausta olen harrastanut teinistä saakka

ja alusta asti oli selvää, että blogin visuaalisuuden pitää olla huippuluokkaa.

Torkkuja + Nokkosia

KOOKOSLETTUKESTIT

Posted on: 6. helmikuuta 2014

Torkkuja ja nokkosia

Torkkuja ja nokkosia on ruoka- ja hyvinvointiblogi, jonka reseptit ovat gluteenittomia. Täältä löydät myös paljon maidottomia herkkuja, puhtaita raaka-aineita ja luonnollista kauneutta.

Emmi-Liia Sjöholm

Olen vapaa toimittaja, ruokafriikki ja päivänien suuri fani. Opiskelen holistiseksi

Blogin ulkoasu toukokuussa 2014.

Ensimmäiset kaksi kuukautta kirjoitin postauksia salasanojen suojissa. Annoin tunnukset poikaystävälleni, vanhemmilleni ja muutamalle ystävälle. Tiesin, että halusin julkistaa blogini, mutta minulle oli hyvin tärkeää kerätä materiaalia valmiiksi. Myös ulkoasun viilaaminen vaati aikansa ja opettelin kuukauden verran koodausta internetin how to -artikkeleiden avulla.

Lopulta mieheni kannustamana julkistin blogini maaliskuussa 2013.

Kirjoitan blogiini gluteenittomia reseptejä, matkajuttuja ja välillä arvioita luonnonkosmetiikasta. Myös muut hyvinvointiin ja liikuntaan liittyvät aiheet ovat läsnä blogissani.

Aluksi kirjoitin hyvin lyhyitäkin postauksia, mutta sittemmin kirjoitus-
tahti on hidastunut ja vastaavasti tekstit pidentyneet.

Toukokuussa 2013 kirjoitin esimerkiksi näin:

”Tämä on omistettu niille, jotka luulevat, että Helsingillä ei ole toivoa. Puu-Valillassa sijaitsee kaupungin omaperäisin ja mielenkiintoisin päiväkahvibaari/paahtimo. Jo se, että joku kutsuu kahvilaansa päiväkahvibaariksi, kertoo että kyseessä on todellinen löytö. Helsingin Kahvipaahtimo on auki keskiviikosta lauantaihin. Maanantaisin Benjamin Andberg sulkee ovet ja muuttaa kahvilan paahtimoksi.

Olen päättänyt vähentää hieman kahvin juontia ja nauttia vain laatua. Pussi Gutaa maksoi 9 euroa, jonka suulas barista jauhoi mutteripannuleni sopivaksi. Samainen barista toivotti meidät tervetulleiksi otsikon letkautuksella.

Päiväkahvibaarissa on vain yksi iso pöytä, joten "jurot suomalaiset" joutuvat vieläpä istumaan tuntemattoman kanssa vierekkäin. Sehän passaa.

Helsingin Kahvipaahtimo
Päijänteentie 29, Helsinki

ke-pe 7.30-17
la 10-16”

Huhtikuussa 2014 teksti oli kolme kertaa pidempi:

”Crazy peanutbutter lady.

Miksei kukaan kertonut minulle aiemmin, kuinka hyvää maapähkinävoi on? Minun tekee mieli lisätä sitä joka paikkaan, mikä saattaa koitua kohtalokseni, onhan voi aikamoisen kalorivoittoista. Toisaalta minä en himoitse juurikaan karkkeja tai muuta epäterveellistä, joten aion vastedeskin syödä maapähkinävoini.

Ostan sitä aina luomuna, eikä se sisällä maapähkinöiden lisäksi muita aineita. Sokeroidut versiot kannattaa jättää kauppaan.

Pari viime kuukautta olen keskittynyt makuja enemmän siihen, että ruoka sisältää oikeassa suhteessa kasviksia, hiilareita, proteiinia ja rasvaa. Tämä on näkynyt bloginkin puolella: en ole jaksanut kehitellä uusia reseptejä. Kaikki kuitenkin muuttui eilen, kun päätin tehdä ruokaostokseni aasialaisessa kaupassa. Nyt minulla on teille kolme uutta reseptiä, joista ensimmäinen tulee tässä.

Olin vuosia kaappikarppaaja. Minä nimittäin väitin kaikille, etten karpannut, mutta näin jälkepäin ymmärrän, että siitähän ruokavaliossani oli kyse. Olen ollut melkoisen hiilarikammoinen, kunnes aloitin tammikuussa tämän valmennuksen. Vaikka edelleen valitsen hiilarini viisaasti, löytyy niitä päivittäin lautaseltani. En jaksaisi treenata kovaa, jos en urheilusuorituksen jälkeen saisi monipuolista ateriaa. Karppaaminen ei ole järkevää pidempään harrastettuna etenkin, jos urheilet paljon. Pitkittynyt hiilihydraattien rajoittaminen voi nostaa stressiä eli kortisolin eritystä, mikä johtaa niin sanottuun napaläskiin. Samalla testosteronitasot madaltuvat, mikä tarkoittaa, että lihakset eivät kehity haluamallasi tavalla. Myös kilpirauhasen toiminta voi hidastua. Ei hyvä. Hiilarit ovat erittäin tärkeintä etenkin naisten hormonitoiminnalle ja pitkäaikainen hiilihydraattien rajoittaminen voi johtaa jopa epäsäännöllisiin kuukautisiin. Jos haluat lukea asiasta tarkemmin, klikkaa itsesi tänne.

Täytyy kuitenkin muistaa, että valkoinen höttövehnä, prosessoitu ruoka ja viineridieetti ei ole sama asia kuin järkevä ja tietoinen hiilihydraattien syöminen. Tärkeintä on syödä hiilarit tasapainossa proteiinin ja rasvan kanssa. Jokaisella aterialla kannattaa syödä nyrkin kokoinen annos kasviksia, oman kämmenen kokoinen annos proteiinia, peukalonpään verran rasvaa ja hiilareita sen verran, mitä mahtuu kämmenellesi, kun laitat sen kupiksi. Miehet voivat tuplata kaikki annokset. Katso havainnollistavat kuvat täältä. Jos vieläkin pelkää hiilareita, ajoita niiden syöminen treenin jälkeiselle aterialle sekä iltaan, jolloin ne auttavat saamaan unta. Hiilariksi voit valita esimerkiksi bataattia, riisiä, tattaria tai kvinoa.

Olen heikkona aasialaisiin makuihin. Olen tehnyt tätä nuudelisalaattia aiemmin raikkaammalla kastikkeella, mutta nyt sekoitin sen joukkoon sitä kuulua maapähkinävoita. Makuyhdistelmä oli mehevä, kuohkea, muheva ja samalla kuitenkin kirpsakka. Tein kastikkeen fiilispohjalta eli mitat ovat nyt mallia "loraus". Veikkaan, että hyvä mitta loraukselle on pari kolme ruokalusikallista.”

2 Hyvän blogin menestysreseptit

Blogin ei ole pakko menestyä. Sitä voi aivan hyvin pitää omaksi ilokseen kuin päiväkirjaa. Vaihto-oppilas voi esimerkiksi kirjoittaa kuulumisensa vuoden aikana blogiin, jolloin hänen ei tarvitse olla yhteydessä jokaiseen sukulaiseen erikseen (Alasilta: 2009, 115). Sellaisella blogilla ei välttämättä edes haeta menestystä ja julkisuutta ja se saatetaan lopettaa vaihto-oppilasvuoden jälkeen.

Menestyvät blogit voi jakaa kahteen ryhmään: blogi voi tuoda menestystä tai se voi tukea menestyksellistä toimintaa. (Alasilta: 2009, 85.) Jälkimmäistä edustavat mielestäni esimerkiksi julkisuuden henkilöiden tai yritysten pitämät blogit. Itse kuulun enemmän ensimmäiseen ryhmään. Menestystä voi vain odotella kotisohvalla, mutta tehokkaampaa on kokeilla muutamia hyväksi havaittuja menestysreseptejä.

2.1 Tarkkaan rajattu aihepiiri

Blogin näkökulman on hyvä olla ainakin jossain määrin omakohtainen (Alasilta: 2009, 37). Se kannattaa aloittaa aiheesta, jota rakastaa (Kortesuo & Kurvinen: 2011, 17). Aiheesta voi joko tietää jo hyvin paljon entuudestaan tai sitten blogi voi olla paikka, jonne kirjaa, mitä uutta on aiheesta oppinut. Se, että rakastaa bloginsa aihepiiriä, paisee läpi blogiteksteissä innostuneisuutena ja motivaatio säilyy (Kortesuo & Kurvinen: 2011, 17). Koska blogi aloitetaan yleensä harrastuksena, on tärkeää, että aiheesta jaksaa innostua yhä uudelleen. Blogia täytyy jaksaa päivittää usein. Internet on pullollaan hylättyjä blogeja, joiden viimeisin kirjoitus on parin vuoden takaa.

Kun on valinnut aiheen, siinä kannattaa pysyä. Tarkkaan tehty näkökulman valinta kertoo ammattimaisuudesta. Aihepiiri on liian laaja, jos pitää niin sanottua elämäblogia, jossa kirjoittaa kaikesta mahdollisesta. (Kortesuo & Kurvinen: 2011, 17.)

”Ainoat tahot, jotka voivat pitää elämäblogia ja kutsua sitä ammattibloggaukseksi, ovat juorujulkikset. Heidän tekemisensä jo sinällään kiinnostavat suuria massoja, ja postaukset tuovat kenties lisää tunnettua, juontokeikkoja, haastatteluja, ilmaista skumppaa tai naku-kuvauksia.” (Kortesuo & Kurvinen: 2011, 17.)

Mielestäni jonkin sortin poikkeuksen tähän tekevät Suomen ensimmäiset menestyneet muotiblogit, kuten Ps. I love fashion ja Pupulandia.

Ps. I love fashionin Linda Juhola on blogannut vuodesta 2008. Sinä aikana blogi on kehittynyt hurjasti. Se alkoi muotiblogina, johon Juhola postasi päivän asujaan. Kuvat hän alkuaikoina otti lähinnä itse peilin kautta. Vuonna 2014 kuvat ovat tasoltaan huippuluokkaa ja ne ottaa Juholan henkilökohtainen kuvaaja. Aihepiiri on laajentunut käsittämään koko Juholan elämän, jossa esimerkiksi urheilu ja hyvinvointi ovat isossa roolissa. Ps. I love fashion -blogissa on siis aika ajoin myös reseptejä ja treenipostauksia opetusvideoineen. (Juhola: 2014)

Myös Pupulandian kirjoittaja Jenni Rotonen on laajentanut muotibloginsa käsittelemään esimerkiksi sisustusta ja matkailua. Hän kirjoittaa kaikesta, mistä sattuu olemaan kiinnostunut ja inspiroitunut.

Toisaalta sekä Juhola että Rotonen ovat nykyään blogiensa ansiosta paitsi bloggaajia myös mediapersoonia. Juholan blogi siirtyi Suomen Cosmopolitan-lehden alle vuoden 2013 alussa, jolloin hän poseerasi myös lehden perinteisen printtinumeron kannessa. Rotonen on puolestaan osa A-lehtien Lily-nettisivuston blogiportaalia ja hänellä on vakituinen palsta A-lehtien Trendi-lehdessä.

Omalla tavallaan he ovat siis Kortesuon ja Kurvisen kuvaamia julkkiksia, mutta heidän tapauksessaan blogi oli se alkuun paneva tekijä, jonka ansiosta he ovat kuuluisia vähintään omassa genressään.

Laajan aihepiirin hyvä puoli on tietysti se, että postausaiheita ei ole vaikea keksiä. Se voikin olla syy siihen, miksi monet menestyvät bloggaajat päätyvät kirjoittamaan myös kahvila-arvioita, urapohdintoja tai aamupalareseptejä. Kun lukijamäärät kasvavat, paine tiheään postaustahtiin on myös suuri. Silloin bloggaajasta voi olla tärkeämpää kasvattaa aihealuettaan, kuin harventaa postausväliä.

Jos laaja aihepiiri on huono idea, niin on myös liian suppea näkökulma. Jos on vaikea keksiä aiheita kolmea viikkoa pidemmälle, kannattaa näkökulmaa vielä miettiä. (Korteso & Kurvinen: 2011,18.)

Sivustot, jotka keskittyvät tarpeeksi rajattuun aiheeseen, saavat helpommin oman kannattajajoukkonsa, kuin massoja tavoittelevat sivustot. Tämä yhteisö voi olla jopa valmis maksamaan sisällöstä, kuten uutiskirjeestä (Sirkkunen, Cook: 2012,21).

Torkkuja ja nokkosia -blogi on viides blogini. Ensimmäinen blogini From Diana with Love oli oikeastaan anti-blogi. Siinä lähetimme ystäväni kanssa toisillemme kirjeitä ja filmikameralla ottamiamme kuvia. (Simberg & Sjöholm, 2010–12.) Se oli vastaisku nopealle tiedonvälitykselle. Kirjoitimme kirjeitä niin harvoin, että ne kulkivat välillä yhtä hitaasti kuin perinteinen posti. Siihen blogi kaatuikin. Se ei koskaan saavuttanut suurta suosiota hidastempoisuutensa vuoksi.

Sen jälkeen olen kirjoittanut neljää hyvin pientä *lifestyle-blogia* eli blogeja, jotka ovat käsitelleet sisustusta, muotia, kulttuuria ja ruokaa. Kaksi niistä on ollut työblogeja.

Tällä kertaa päätin kuitenkin konseptoida blogini alusta alkaen, olinhan oppinut siitä kaiken naistenlehdissä työskennellessäni. Suosittuja muotiblogeja on Suomessa useita, ja heidän lukijoistaan oli kokemukseni mukaan turha kilpailla.

Koska teen päivittäin gluteenitonta ruokaa, se tuntui luontevalta aiheelta, josta keksisin paljon sanottavaa. Hyvinvointi on kasvava trendi ja olin päättänyt aloittaa hyvinvointivalmentajan opinnot.

Rajatun aihepiirin valitseminen osoittautui oikeaksi päätökseksi. Sain hyvin nopeasti vakiolukijoita, jotka palasivat kommentoimaan postauksiani ahkerasti. Yhteisö alkoi syntyä.

2.2 Mieleenpainuva nimi

Ei ole aivan sama, minkä nimisen blogin aloittaa. Se on blogin muisti-jälki maailmalla. Nimen on hyvä liittyä blogin aihealueeseen. Koska kirjoittaja saatetaan hyvinkin jatkossa muistaa bloginsa nimestä, se kannattaa valita tarkkaan. Blogin nimi voi antaa vihjeen sen sisällöstä ja aihepiiristä, mutta tärkeintä on, että se on helppo muistaa. Nimen muodostuksessa voi käyttää apuna esimerkiksi alkusointuja, oman alan erityistermejä, sanaleikkejä tai sanontoja. (Korteso & Kurvinen: 2011, 19–25.)

Torkkuja ja nokkosia -blogi oli aluksi nimeltään Ketunleipiä. Mieheni kutsuu minua hellittelynimellä kettu, ja ajattelin ketunleivän ker-tovan hauskasti, että kyseessä on perinteisen leivän terveellisempi muoto. Harkittuani hetken, arvelin nimen tuovan kuitenkin vääriä miel-leyhtymiä. Joku olisi voinut luulla sitä perinteiseksi leivontablogiksi ja gluteenittomia reseptejä etsivät lukijat olisivat voineet sivuuttaa sen. Sen lisäksi löysin saman nimisen käsityöblogin. Hetken pyörittelin muotoa Muistiinpanoja ketunleivistä, kunnes hylkäsin koko ajatuksen.

Kuten ketunleipiä, myös Torkkuja ja nokkosia nimi on mieheni keksi-mä. Pidämme päiväunista ja samalla nimi on Korteson ja Kurvisen (2011,21) ehdottama sanaleikki: nokkonen tuo mieleen myös sanan nokonen, joka torkkujen lailla tarkoittaa päiväunia. Nokkonen on myös yksi Suomen superfoodeista, mikä sopii hyvin hyvinvointiblogin tee-maan.

Pidän blogini nimestä. Se on erikoinen ja hyväntuulinen. Se voisi ehkä kuitenkin kertoa enemmän blogin aihepiiristä. Pelkän nimen perusteella on vaikea arvioida, onko kyseessä hyvinvointi- vai esimerkiksi lifestyle-blogi.

Toisaalta nimi on jäänyt ihmisten mieleen. Ehkä myös siksi, että moni on aluksi luullut sen olevan Torkkuja ja nokosia. Onneksi hakukoneet löytävät Torkkuja ja nokkosia -nimen virheineen helposti, koska muuta vastaavan nimistä verkosta ei löydy.

Nimi ei toimi Suomen ulkopuolella. Kansainvälinen nimi ei kuitenkaan ole tarpeen, koska blogin kieli on suomi.

2.3 Oikean alustan valinta

Blogin voi perustaa esimerkiksi ilmaisille alustoille eli *pilvipalvelimille*, kuten Blogger.comiin tai Wordpress.comiin.

Tumblr on uudempi tuttavuus ja niin kutsuttu *mikroblogi*. Siellä postaukset ovat lyhyempiä ja ne ovat kuvapainotteisia. Wordpress.org on *asennettava blogialusta*. Se vaatii nimensä mukaisesti asennuksen omalle palvelimelle eli webbihotellipalveluun, joissa on kuukausimaksu. Asennetuissa alustoissa on usein paremmat muokkaus- ja kehitysmahdollisuudet (Korteso & Kurvinen 2011, 35), mikä on tärkeää, sillä nykyään kilpaillaan paitsi tekstisisällöllä, myös kuvilla ja muulla *visuaalisuudella*.

Torkkuja ja nokkosia -blogin alustan valinta vei aikaa. Kun blogeja on pilvin pimein, tärkeintä on erottua massasta. Minulle oli heti selvää, että blogin ulkoasun täytyy olla tyylikäs. Käytin blogialustan valintaan useita viikkoja. Kokeilin ensin Tumblr- mikroblogialustaa. Se soveltuu erityisen hyvin kuvapainotteiseen blogiin, mutta tekstit eivät mielestäni näyttäneet hyvältä. Totesin myös pian, että kommentointi Tumblrissa on hankalaa.

Seuraavaksi kokeilin Wordpress.comia, mutta sitä voi muokata huomattavasti vähemmän kuin Wordpress.orgia, joka asennetaan omalle koneelle. Tämä puolestaan vaatii tilaa Webbihotellista, joka maksaa. Koska halusin minimoida bloggaamisesta aiheutuvat kulut, valitsin lopulta Bloggerin, vaikka sen ulkoasu miellytti minua vähiten.

Tumblrin ja Wordpress.org:n teemat eli ulkoasut ovat kauniita ja Bloggerin valikoima oli selkeästi suppeampi. Opettelin hyvin yksinkertaista koodaamista, jotta sain muutettua esimerkiksi fontteja ja niiden kokoa.

2.4 Laadukas sisältö ja hyvin kirjoitettu teksti

Blogin kohderyhmä kannattaa miettiä tarkkaan, koska se auttaa sisällön suunnittelussa (Korteso & Kurvinen: 2011, 27). Koska lukijat liikkuvat ailahtelevasti blogista toiseen, moni bloggaaja alkaa seurata lukijamääriään ja pohtia, millaista sisältöä he toivovat – aivan kuten valtamediat miettivät mallilukijaansa lehteä tehdessä. Bloggaajat saattavat siksi kysyä lukijoiltaan myös suoraan, minkälaisia postauksia he haluaisivat nähdä. (Noppari & Hautakangas: 2012, 63–64.)

Jos blogin kohderyhmä on pääasiassa kotimaassa, on suomen kieli hyvä ja turvallinen tapa aloittaa bloggaaminen. Pelkästään suomenkielinen teksti karkottaa kuitenkin ulkomaalaisia lukijoita, minkä vuoksi kohderyhmä pysyy pienenä. Moni menestyvä suomalainen bloggaaja onkin alkanut kirjoittaa postauksensa myös englanniksi. Ps. I love fashion -blogin Linda Juhola vaihtoi lopulta kielten järjestyksenkin niin, että englanti tulee ennen suomea. Tämä on mahdollistanut hänelle yhteistyöt ulkomaisten firmojen kanssa. Maaliskuussa 2014 hän teki esimerkiksi yhteistyöpostauksen Thaimaassa ollessaan bangkokilaisen hotellin kanssa.

Kortesuon ja Kurvisen (2011, 54) mukaan bloggaustyylin voi löytää ja kehittää analysoimalla muiden bloggaajien tekstejä. He kehottavat kirjoittamaan ylös lempiblogisi kielelliset ja tyyllilliset piirteet ja analysoimaan niitä. Kopioida ei kuitenkaan saa, eikä kannatakaan, koska se karkottaa lukijoita. (Kortesusuo & Kurvinen: 2011, 54.)

Tekstin pitää olla helposti ymmärrettävää. Se kannattaa aloittaa tärkeimmällä oivalluksella, jotta lukija kiinnostuu. Teksti on hyvä jakaa lyhyisiin kappaleisiin, jotta se on silmäiltävää. Näin lukija jaksaa lukea sen loppuun asti. (Kortesusuo & Kurvinen: 2011, 55.)

Bllogeissa, joissa kirjoittaja edustaa itseään eikä organisaatiota, voi hullutella enemmän huumorilla (Kortesusuo & Kurvinen: 2011, 58). Personallisuus kannattaa, koska neutraalia ja kuivaa tekstiä löytyy muualtakin (Kortesusuo & Kurvinen: 2011, 76).

Blogi voi myös nostaa esiin uutisia. Se voi tuoda alan keskusteluun uusia näkökulmia (Korteso & Kurvinen: 2011, 75) ja se voi ottaa kantaa. Kemikaalicocktail-blogin (Shingler: 2011) Noora Shingler kirjoitti blogissaan, että Pirkka guacamole -dippi sisälsi vain 0,7 prosenttia avokadoa. Tekstistä nousi niin suuri kohu, että Kesko vaihtoi tuotteen nimen (Shingler: 2012). Uutinen sai palstatilaa myös muussa mediassa.

Torkkuja ja nokkosia -blogilleni on tehty lukijatutkimus Suomen Blogimedian toimesta syyskuussa 2013. Se helpottaa blogin sisältöjen suunnittelussa.

Vastauksia tuli 257. Vastaajista neljä oli miehiä. Blogin tyypillinen lukija on 20–34-vuotias pääkaupunkiseudulla asuva nainen, joka käyttää eniten rahaa ruokaan, matkusteluun ja liikuntaan sekä vaatteisiin ja huonekaluihin.

Korteson ja Kurvisen mukaan (2011, 75) ”Kaikki tieto ei ole hyvää sisältöä, vaikka se olisi paikkansa pitävää faktaa. Sisällön on oltava tarpeellista lukijalle, joten itsestänselvyyksiä on turha postata”.

Koska lukijani ovat jo kiinnostuneita ruuasta ja hyvinvoinnista, en koe, että heille tarvitsee selittää juurta jaksan, mikä on esimerkiksi gluteeniton ruoka, ja miksi sitä kannattaisi syödä. He ovat luultavasti löytäneet tiensä blogiini nimenomaan etsiessään uusia gluteenittomia reseptejä. Sen sijaan, että tyytyisin kertomaan pelkästään gluteenittoman ruoan hyödyistä, jaan lukijoille uusia reseptejä. Myös tieto eri-

koisemmista ruoka-aineista kiinnostaa heitä. Siksi kirjoitan välillä esimerkiksi superfoodeista, kuten chlorella-levästä tai macasta.

Kuten blogilla on oltava aihealue, postauksilla on oltava näkökulma. Esittelen yhden aiheen, ruoka-aineen ja reseptin kerrallaan. Suhtaudun postaukseen aivan kuin se olisi oma lehtijuttunsa. Sillä on oltava draamankaari ja sen täytyy antaa tietoa.

Pidän hyvin kirjoitetuttua sisältöä yhtä tärkeänä kuin kauniita kuvia. Blogini on tarkoitus antaa lukijalle tietoa hyvinvoinnista ja gluteenittomasta ruokavaliosta.

Blogissani on faktat kunnossa ja teksti on hyvää suomen kieltä. Koska olen ammatiltani toimittaja, haluan, että blogini tekstit ovat oikeakielisiä. Blogi toimii myös käyntikorttinani, joten sisällön on oltava laadukasta. Vaikken käytä blogissa puhekieltä, on tyylini blogissa toki rennompaa kuin kirjoittamissani lehtiteksteissä.

Esimerkki rennommasta kirjoitustavasta löytyy esimerkiksi vuoden 2013 tammikuussa kirjoittamastani postauksesta Valkoinen herkku:

”Jättilevy valkosuklaata. Tai niin ainakin luulin, kun avasin Annikalta ja Ossilta saamamme New Yorkin tuliaisien. Sitten voimakas tuoksu lemahti ilmaan. Inkivääri..ööö...kukkaissuklaata? Inkivääri meni oikein, muu menikin sitten mönkään. Vaalea kimpale on saippuaa, jossa on myös vaniljaa. Kaikki ainekset ovat kasviperäisiä. Ei testattu eläimillä. Vaikka olisin mieluusti nautiskellut tämän sisäisesti, käy saippua maininosti kokkaajalle. Se pesee (tai ainakin saippuan tuoksu peittää tehokkaasti) valkosipulin sormista.”

Mielestäni blogin paras puoli on se, että siellä voi vapaasti kehittää omaa tyyliänsä. Toimittajan töissä ei välttämättä pääse kokeilemaan esimerkiksi huumoria tai ironiaa, mutta omassa blogissa sekin on mahdollista:

”Lisäksi otimme munakoisopaistosta, jugurttijuttua, tomaattipähkinätahnaa ja kalaa. Annokset eivät hämyisessä ravintolassa tallentuneet kovinkaan kauniisti kameraan, mutta antanette sen anteeksi, kun paljastan teille ravintolan osoitteen.

Kartal Sokak 1, Beyoğlu

Kas näin. Heti tuli huojentuneempi olo.”

2.5 Tiheä postaustahti

Kilpailu blogosfäärissä on kovaa. Lukijat etsivät jatkuvasti uusia blogeja, joita seurata. Siksi on äärimmäisen tärkeää, että blogi ei kuihdu. Verkossa odotetaan reaaliaikaisuutta, joten jo kuukauden hiljaiselon jälkeen blogin voidaan katsoa kuolleen, eikä sinne enää palata. Bloggaajat kokevat, että heidän on päivitettävä blogiaan vähintään kerran kahdessa viikossa, mutta mieluiten jopa päivittäin. Päivitystahdin hidastuminen näkyy bloggaajien mukaan välittömästi lukijamäärien laskuna. (Noppiari & Hautakangas: 2012, 62–63.)

Etenkin Xenia’s day -blogin kirjoittaja Xenia Andersson, on tunnettu siitä, että hän postaa jopa neljä kertaa päivässä. Hänellä kuluu bloggaamiseen päivittäin 4–5 tuntia, eikä hän pidä bloggaamisesta lainkaan vapaapäiviä (Matsi: 2012, 60).

Bloggaajat kertovat yleensä hyvissä ajoin, jos ovat lähdössä matkalle tai ajastavat postauksia lomansa ajaksi (Noppari & Hautakangas: 2012, 65). Ps. I love fashion -blogin Linda pakkaa tietokoneensa matkoille mukaan, jotta voi kirjoittaa postauksia, missä liikkuukin. Bloggaaminen voi kuitenkin rajoittaa lomailua muutenkin, kuin vaatimalla aikaa. Juholasta olisi mukava asua joskus matkallaan pienessä rantabungalowissa, muttei tiedä uskaltaisiko jättää kaikkia tavaroitaan, kuten kallista kameraa ja tietokonetta sinne vartioimatta. (Juhola, L. 23.3.2014)

Blogin pitäminen saattaa aiheuttaa kirjoittajalle stressiä. Nopparin ja Hautakankaan (2012, 63) tekemään kyselyyn vastanneista 26 prosenttia koki bloggaamisen aiheuttavan heille paineita. Vaikka kyseessä on pääasiassa oman suosion ylläpitäminen, bloggaajat kokevat myös olevansa veloitettuja vastaamaan esimerkiksi lukijoidensa kysymyksiin (Noppari & Hautakangas: 2012, 63).

Ei siis ole ihme, että bloggaamisesta tulee helposti elämäntapa ja kiinteä osa arkea. Bloggaaja jättää harvoin kameraa kotiin ja hänen elämänsä on jatkuvan dokumentoinnin kohteena, jotta postauksia syntyy riittävästi. (Noppari Hautakangas: 2012, 65.)

Torkkuja ja nokkosia -blogissa olen itsekin kokeillut tiheämpää postaustahtia suuren lukijamäärän saavuttamiseksi. Huhti- ja toukuussa 2013 tein kirjoituksen joka päivä. Tämä oli varmasti osasyynä blogin nopeaan suosioon. Valitettavasti yhdistin blogini kävijämääriä mittaavaan Google Analyticsiin vasta huhtikuun 2013 alussa, joten

kävijätilastoja ei ole saatavilla blogin ensimmäiseltä kolmelta kuukaudelta.

Sanotaan, että blogipostauksissa määrä korvaa laadun (Matsi: 2012). Minä en kuitenkaan halua, että laatu kärsii, koska uskon, että se karsittaisi lukijoita siinä missä hitaampi postaustahtikin. Lukijatutkimukseni mukaan blogiani luetaan keskimäärin pari kertaa viikossa. Koen silti paineita kirjoittaa blogia useammin, mutta välillä en yksinkertaisesti ehdi. Kiireisinä aikoina blogi on se, josta tingin, koska en vielä tienaa sillä läheskään yhtä hyvin kuin muilla kirjoitustöillä. Toisaalta, jos tavoitteena on saada mahdollisimman paljon klikkauksia esimerkiksi mainostajia varten, voi tiheä postaustahti olla tarpeen.

2.6 Kauniit kuvat

Kuvat tekevät blogista kiinnostavamman ja luettavamman. Isoja tekstimassoja ei jaksakaan kahlata läpi ilman kuvia. Bloggaajan täytyy huolehtia kuvien oikeuksista. Helpointa on ottaa tai piirtää kuvat itse, jolloin omistat kuvien oikeudet automaattisesti. (Kortesuo & Kurvinen: 2011, 41.)

Kuvien luvattomasta käytöstä nousi lokakuussa 2013 blogikohu, kun eräs Pupulandia-blogin lukija kyseli Jenni Rotosen käyttämien kuvien käyttöoikeuksia. Rotonen kirjoitti postauksen ammattibloggaajan työpäivästä (Rotonen: 2013) ja käytti kuvituksena verkosta löytämiään muotikuvia. Tarkkanäköinen lukija tunnisti kuvissa esiintyneen mallin Doutzen Kroesin ja huomasi, että kuvat oli julkaistu alun perin Telegraph-lehdessä. Hän kysyi luvista suoraan Rotoselta, joka myönsi,

ettei lupaa kuvien käyttöön ollut. Hän sanoi, että tiesi rikkovansa lakia, mutta totesi, että ”todellisuus ja käytäntö on toinen”, kun kyseessä on blogi. Sittemmin Rotonen kirjoitti aiheesta lisää ja on vaihtanut kyseisen postauksen kuvat omiinsa.

Kuvapankit tarjoavat maksullisten kuvien lisäksi myös ilmaisia kuvia. Maaliskuussa 2013 Getty Images päätti antaa 35 miljoonaa kuvaansa ilmaiseen käyttöön välttääkseen kuvien luvattoman käytön (BBC News: 2014).

Muotibloggaajat erottuvat yleensä lifestyle-bloggaajista kuvillaan, joissa he esiintyvät itse aivan kuin poseerisivat Vogue sivuilla. Muotibloggaajalle kuvalaatu on tärkeää ja hän postaa niitä siksi harvemmin. Lifestyle-bloggaajalle on puolestaan tärkeintä, että postauksia on paljon. Sen vuoksi hän turvautuu välillä myös kännykkäkuviin. (Soxbo: 2010, 187.)

Kuvien laadun merkitys vaihtelee siis riippuen blogin sisällöstä. Asia-bloggaajalle kuvien laadulla ei ehkä ole suurtakaan merkitystä, ja uutisaiheista kirjoittava hyötyy enemmän nopeasta kirjoitustahdistasta kuin laadukkaasta kuvasta.

Torkkuja ja nokkosia -blogissani haluan panostaa kuvien laatuun. Käytän järjestelmäkameraa ja käsittelen kuvat Adoben Lightroom-ohjelmalla. Kuvaan yleensä aina sekä valmiin tuotoksen että raaka-aineita ja valmistusvaiheita. Kun aloitin blogini, en löytänyt hyvinvointiblogeista yhtään todella kaunista ja visuaalisesti kiehtovaa kilpailijaa.

Siksi päätin alusta asti keskittyä kuvien laatuun. Blogissani on ainoastaan minun tai hyvin harvoin mieheni ottamia kuvia.

Muotiblogi ilman kuvia olisi kuin vaatekauppa ilman vaatteita. Siinä ei ole mitään järkeä. (Soxbo: 2010, 186.) Mielestäni sama pätee ruokablogiin. Sen on tarkoitus saada lukija himoitsemaan reseptejä ja palaamaan blogin pariin uudelleen ja uudelleen. Koska makuja ei pysty tuomaan blogiin, täytyy ne välittää lukijalle kuvien avulla.

Uskon, että blogini levisi kuvien ansiosta nopeasti sosiaalisessa mediassa. Moni kommentoi blogini kuvia inspiroiviksi ja kauniiksi. Olen kehittynyt kuvaajana vuoden aikana paljon. Sen näkee esimerkiksi näistä kuvista:

Blogin alkutaipaleella en ollut vielä kehittynyt kuvaajana. (Sjöholm: 2013, Jumalainen ”leipä”.)

Vuoden bloggaamisen jälkeen kuvissa on jo enemmän syvyyttä. (Sjöholm: 2014, Optimal Performance: Hyvä paha vesi.)

Opin, että kuvissa kannattaa olla yksityiskohtia. (Sjöholm: 2014, Proteiinipatukat maapähkinävoista ja siemenistä.)

Hankin koneelleni Adobe Lightroom -kuvankäsittelyohjelman, jolla saa korostettua värisävyjä. (Sjöholm: 2013, Helppo banaanijäätelöpuikko.)

Kännykkäkuvia olen käyttänyt blogissani vain kaksi kertaa. Tammi-kuussa 2014 halusin kirjoittaa Nizzan matkastani, jossa minulla ei ollut järjestelmäkameraa mukana. Tein Instagram-kuvista kollaasin. Koin, että blogini kuvien taso on niin hyvä, että se kestää tällaisen poikkeuksen.

(Sjöholm: 2014, Nice Nice eli täydellinen Nizzan matka.)

Helmikuussa 2013 kuvasin puolestaan biojätteeni matkalla roskikselle ja kuva oli mielestäni niin hauska, että laitoin sen blogiini. (Sjöholm: 2013, Kauniimpaa jätettä.)

2.7 Henkilökohtaisuus

Menestyneitä blogeja harvemmin kirjoittavat anonyymit henkilöt. Niitä kirjoitetaan omalla nimellä ja kuvalla. Se, että blogi on henkilökohtainen, tekee siitä kiinnostavan.

Bloggaaja tekee yleensä valinnan kirjoittaako hän esimerkiksi perheestään, poikaystävistään tai muusta yksityiselämästään. Jotkut bloggaajat saattavat kertoa blogissa kaiken käyttämästään ehkäisymenetelmästä, painoonsa ja vaatekokoonsa tai heidän

poikaystävänsä voivat toimia vieraskirjoittajina ja esiintyä kuvissa. Toiset puolestaan suojelevat yksityisyyttään enemmän. (Noppiari & Hautakangas: 2012, 86–87.)

Hyvin tarkat tiedot, kuten asuin-, opiskelu-, tai työpaikka saatetaan kuitenkin jättää kertomatta (Noppiari & Hautakangas: 2012, 89), vaikka blogissa ryöpyttäisi muuten lukijoille kaikki elämänsä ykistyiskohdat.

Yksityisyyden verhon raottaminen saa kuitenkin yleensä aikaan kävijäpiikin. Joskus niin saattaa käydä myös vahingossa. Ps. I love fashion -blogin kirjoittaja Linda Juhola teki vuonna 2013 aprillipilan, josta tuli hänen kaikkien aikojen luetuin postauksensa. Hän postasi kuvan itsestään, jossa pullistaa vatsaansa ja kirjoitti otsikoksi Love inside me. Ihmiset alkoivat heti juoruta mahdollisesta raskausuutisesta keskustelupalstoilla ja blogin kävijämäärät kohosivat pilviin. (Juhola, L: 1.4.2014.)

Oikeat raskausuutiset saivat puolestaan Xenia's day -blogin lukijat kirjoittamaan varsinaisen kommenttivyöryn. Xenia Anderssonin raskauden paljastavaan Happy News <3 -postaukseen tuli yhteensä 705 kommenttia (osa on tosin kirjoittajan omia vastauksia). (Andersson: 2013.)

Moni päättää lopulta kertoa blogissaan myös elämän vaikeista hetkistä, kuten erosta. Suuret elämänmuutokset voivat viedä intoa bloggaamisesta. Koska blogin postaustahdin on pysyttävä tiheänä, motivaation puute saattaa näkyä esimerkiksi postauksina, joissa on

käytetty valmiskuvia. (Noppari & Hautakangas: 2012, 87.) Lukijat haistavat tilanteen ja alkavat ruotia asiaa, joten moni bloggaaja kokee, että haluaa kertoa asiasta suoraan omalla tontillaan. Erosta ja muista huolistaan kirjoitti esimerkiksi Eeva Kolu blogissaan Kaikki mitä rakastin maaliskuussa 2014.

”Heipparallaa.

Mitä sulle kuuluu, sitä on kyselty. Ei aina ihan noin kivoin sanankään-
tein.

--

Kaksi viikkoa sitten sain kuulla, että minulla ei ole kasvainta. Halleluja. Kuusi viikkoa sitten erosin upeasta miehestä. Terve ja kiitos kaloista, muru. Elämäni hienoimpia vuosia.

Ja sitten tuli läheisen sairaus, vanhempien ero, täydellinen muutos omaan arkeen ja elämänrytmiin. Johan tässä alkaa olla cocktail kasas-
sa.

--

Seuraavaksi ajattelin ehkä ottaa vapaailan ja romahtaa. Nääs kun ih-
minen, joka itkee nähdessään söpöjä koiria ja Doven mainoksia, ei sit-
ten kuitenkaan ehkä itke, kun tulee ero, muutto ja sairaus. Kun ei saa
valittaa, jos asuu jugend-yksiössä ja on kakluuni.” (Kolu: 2014)

Huhtikuun 3. päivään mennessä Kolun postausta oli jaettu
Facebookissa 291 kertaa.

Asiaa puitiin aiemmin Vauva-fi-keskustelupalstalla (Vauva: 2013)
muun muassa näin:

“Kaikki mitä rakastin -Eeva on ykskaks muuttanut äitinsä hoiviin ja
etsii uutta asuntoa Helsingistä. Miten parisuhteen kävi, tietääkö joku?”

“Mietin ihan samaa! Tosi yllättävä käänne! Ensin ne iloiset reissupostaukset ja sitten yhtäkkiä tämä – what!?”

“Kovin surulliselta tuntuu, kun vaikuttivat olevan niin onnellinen pari.”

Moni bloggaaja ajattelee kuitenkin edelleen, että blogin tuoma julkisuus olisi hallittavissa (Noppiari & Hautakangas: 2012, 78).

Torkkuja ja nokkosia -blogissani ei ole juurikaan kuvia minusta itsestäni tai miehestäni. Puhun kyllä teksteissä niitä näitä ja kerron yksityiselämästäni, mutta tekstit ovat kuitenkin melko pintapuolisia. Keskityn käsittelemään ruokavaliotani ja ajatuksiani hyvinvoinnista. Sanoisin, että blogini on jotain lifestyle- ja asiablogin väliltä.

Tiukimmin omaan yksityisyyteensä suhtautuvat ne bloggaajat, jotka kokevat, että se voisi vahingoittaa heidän uskottavuuttaan työelämässä (Noppiari & Hautakangas: 2012, 88). Minä haluan säilyttää toimittajan uskottavuuden myös blogissani, minkä vuoksi en halua vuodattaa kaikkia yksityiselämäni kiemuroita blogissani. Blogini toimii myös niin sanottuna käyntikorttina, joten haluan, että postausissa on kiinnostavaa asiasisältöä. Kuivaa blogia ei kuitenkaan jaksakaan lukea kukaan, joten saatan kertoa reseptien lomassa hieman arjestani.

Voi olla, että menetän ne lukijat, jotka haluaisivat tirkistellä enemmän, mutta tavoittele julkisuutta, joten tämä sopii minulle.

3 Miten blogin menestystä mitataan?

3.1 Jakaminen sosiaalisessa mediassa

Menestyneillä blogeilla on lähes poikkeuksetta omat Facebook-fanisivut, Instagram-tili ja ne on listattu Bloglovin'iin ja Blogilistalle, jotka ovat blogihakupalveluita.

Postausten otsikot voi ohjata *automaattisyytteenä*, jolloin postaus otsikoineen päättyy automaattisesti myös Facebookiin. Manuaalisesti tuotetut päivitykset mahdollistavat kuitenkin persoonallisemman otteen. Se puolestaan saa lukijan klikkaamaan helpommin, eikä tämä kylästy. Eri sosiaalisen median palveluihin kannattaa myös tehdä päivitykset hieman eri näkökulmasta. Aivan joka paikassa ei myöskään kannata yrittää olla läsnä, jotta sisällön laatu ei kärsi. (Kortesuo & Kurvinen: 2011, 143.)

On erittäin tärkeää, että jokaisen postauksen alta löytyy jakopainike. Niistä yleisin on Facebookin tykkää-nappi. Sen avulla myös lukija voi jakaa kirjoituksen nopeasti ja helposti.

Hyvä keino lisätä blogin lukijoita, on saada arvostettu bloggaaja linkkaamaan tekstisi omassa blogissaan tai Facebook-sivuillaan. Suositukset nostavat usein aloittelevankin bloggaajan kävijämääriä. (Noppiari & Hautakangas: 2012, 74.)

Lempibloggaajalleen voi esimerkiksi lähettää sähköpostia, jossa kerroo omasta blogistaan. Kannattaa kuitenkin perehtyä toisen sisältöön

tarkasti ja valita bloggaaja, jota sinun postauksesi todella saattaisivat kiinnostaa. (Noppiari & Hautakangas: 2012, 75–76.)

Torkkuja ja nokkosia -blogin kävijämäärissä näkyy piikki aina, kun Kemikaalicocktail-blogin Noora Shingler (Shingler: 2014) suosittelee reseptiäni omassa kirjoituksessaan. Shinglerillä on noin 20 000 uniikkia viikkokävijää. Koska Shingler kirjoittaa itsekin hyvinvoinnista ja on kiinnostunut gluteenittomista resepteistä, blogini sisältö on sellaista, jota hän voi suositella lukijoilleen.

Perustin blogilleni heti Facebook-fanisivut. Siellä jaan linkin jokaiseen postaukseeni manuaalisesti. Lisäksi jaan välillä muita mielenkiintoisia linkkejä, kuten uusia tutkimuksia, hyviä lehtijuttuja tai mielenkiintoisia kuvia.

Lisäksi olen Pinterestissä, jossa jaan blogini kuvat. Markkinointi on Pinterestissä kiellettyä, mutta toki valokuvieni leviäminen tuo lisää klikkauksia myös blogiini. Kuviin kannattaa kirjoittaa englannin kieliset kuvatekstit, jotta ne houkuttelevat sellaisiakin kävijöitä klikkaamaan, jotka eivät puhu suomea.

Instagramissa jaan enemmän itsestäni. Koska en esiinny blogini kuvissa, otan välillä Instagramissa selfieitä eli kuvia itse itsestäni. Uskon, että lukija haluaa tirkistellä kirjoittajan elämää ja minä annan itsestäni mieluummin palasen Instagramissa kuin blogissani. Yksi syy siihen on se, että haluan kuvata kaikki blogini kuvat itse. Blogini aihepiiri ei mielestäni vaadi kuvissa esiintymistä.

3.2 Kävijämäärät

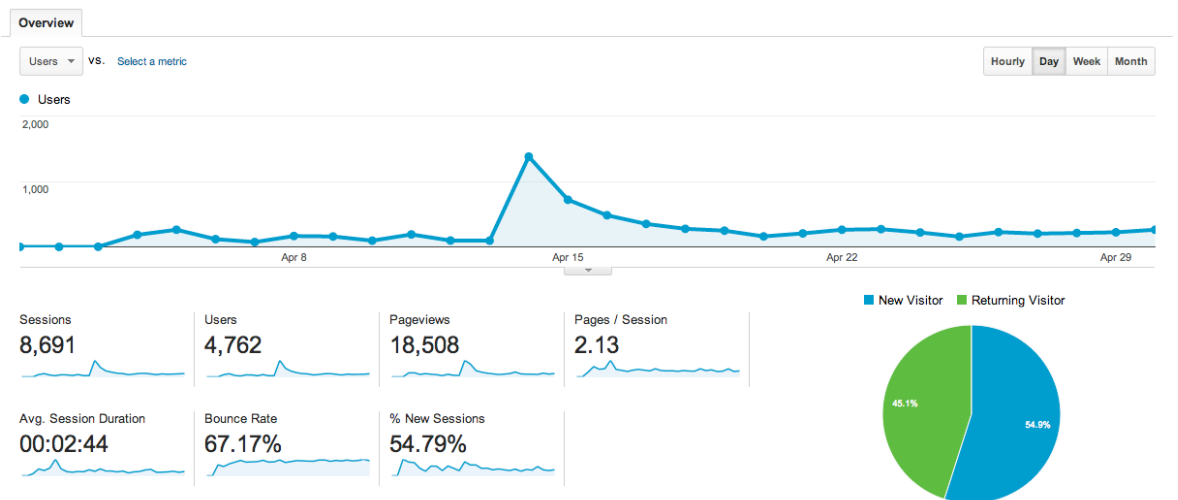
Yksittäinen tai uniikki kävijä saattaa käydä sivulla useamman kerran viikossa, mutta hänet lasketaan tilastollisesti vain kerran. Jos uniikki kävijä vierailee sivulla esimerkiksi viisi kertaa viikon aikana, nämä lasketaan *käynneiksi*. Jos hän avaa joka kerta kolme eri sivua, tekee hän viikon aikana yhteensä viisitoista *sivulatausta*.

Suomen suosituimmat bloggaajat tavoittavat viikossa kymmeniätuhansia kävijöitä. Blogiportaali Indiedays keräsi vuoden 2014 viikolla 5 huimat 311 601 yksittäistä viikkokävijää. Treeniblogeihin erikoistunut Fitfashion.fi keräsi puolestaan oman ennätyksensä viikolla 18. Silloin yksittäisiä kävijöitä oli sivustolla 162 253. Se oli liki 60 000 edeltävää viikkoa enemmän. (Tns Metrix, 2014.)

Kävijämäärät kiinnostavat etenkin mainostajia. Mitä enemmän kävijöitä, sitä enemmän potentiaalisia asiakkaita blogin lukijoista löytyy. Suuri kävijämäärä on myös statuskysymys. Päästäkseen mukaan blogiportaaliin, blogilla täytyy olla vähintään tuhansia lukijoita viikossa.

Torkkuja ja nokkosia -blogilla oli aluksi muutamia kymmeniä uniikkeja kävijöitä päivässä. Blogissani kävi ensimmäisen kahden viikon aikana yhteensä noin 100–300 uniikkia lukijaa päivässä. Se oli mielestäni jo todella hyvä saavutus. Minähän tein blogia lähinnä muutamalle ystävälleni. Tietävästi myös äitini kävi sitä lukemassa.

Sunnuntaina 14. huhtikuuta 2013 tein reseptipostauksen kehittelämästäni bataattiburgerista, jossa leivät on korvattu bataattikiekoilla. Resepti levisi sosiaalisessa mediassa ja yhtäkkiä postauksen oli lukeutunut yhden päivän aikana 1 379 uniikkia kävijää. Yksi reseptin jakajista oli Kemikaalcocktailin Noora Shingler, jolla on kymmeniätuhansia uniikkeja kävijöitä kuukaudessa.

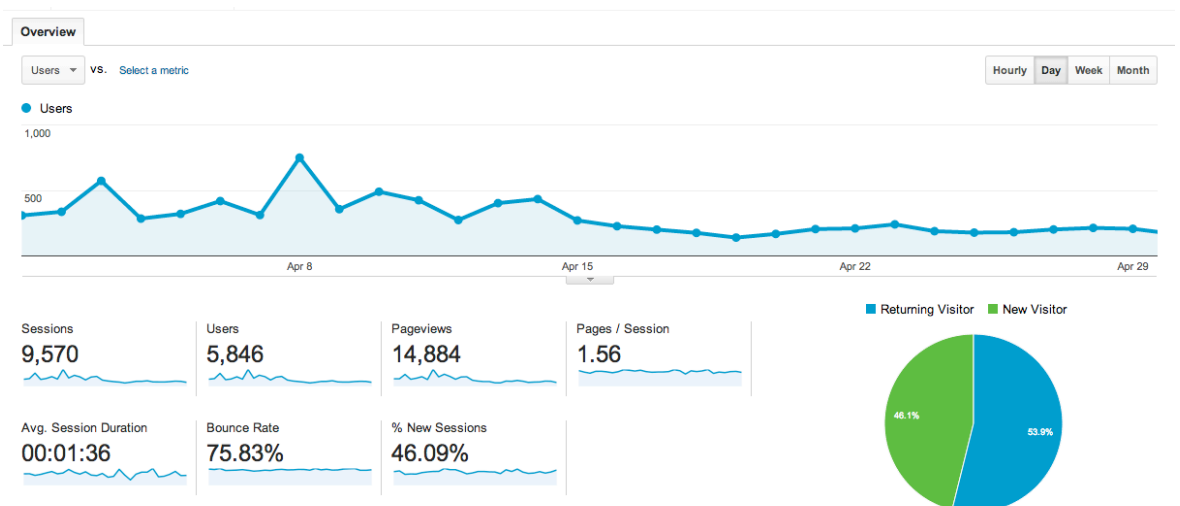

Tämän jälkeen lukijoiden päivittäinen määrä hiipui jälleen 200–300 uniikin kävijän luokkaan. En siis saanut kävijäpiikin myötä 1000 uutta vakituista lukijaa. Sen sijaan joukkoon liittyi noin sata uutta kävijää, jotka olivat tulleet jäädäkseen.

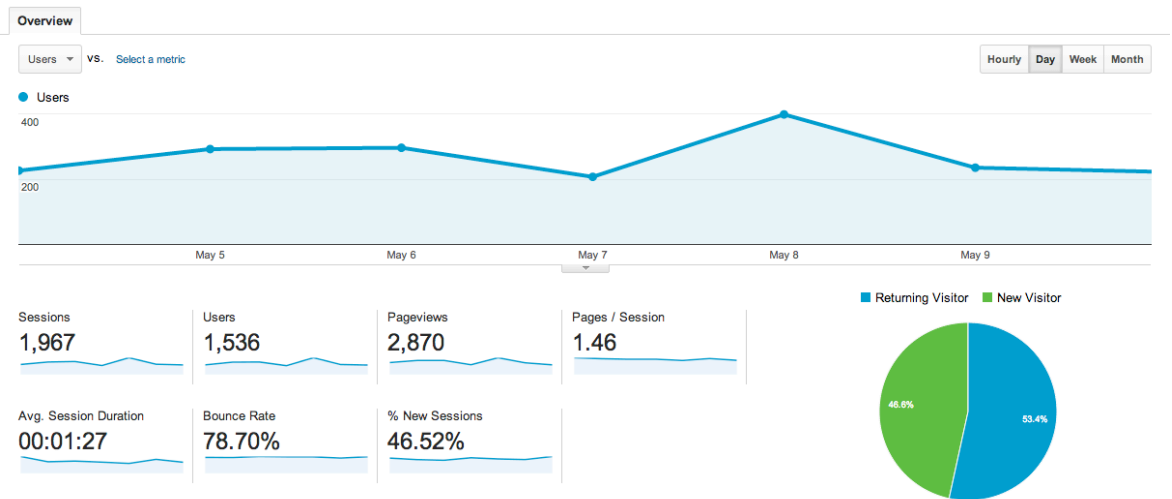
Muutamaa pienempää kävijäpiikkiä lukuun ottamatta alkukesänä kävijämäärät eivät juuri lisääntyneet. Elokuussa blogissani oli useana päivänä 600–900 kävijää. Yhä useammin päiväkävijät olivat 400:n luokkaa ja aina välillä mukaan mahtui yli tuhannen kävijän päiviä. Kävijämäärät kaksinkertaistuivat heinäkuuhun verrattuna. Syyskuun jälkeen kuukausikävijät vakiintuivat 6 000–9 000:n välille. Joulukuu oli harvinaisen huono kuukausi. Ehkei jouluruokien keskellä tee mieli käydä lu-

kemassa terveellisiä reseptejä. Joulun jälkeen katumus on kuitenkin perinteisesti suuri: se näkyi myös blogissani lisääntyneenä kävijämääränä.

Huhtikuussa 2014 sain huomata, kuinka hidastunut postaustahti vaikuttaa blogin kävijöihin. Olin kaksi viikkoa häämatkalla, jonka aikana päivitin ahkerasti vain Instagram-tiliäni. Blogini kävijämäärä oli kuu-kauden aikana alle 6000. Oli kuitenkin hienoa huomata, että blogissani kävi päivittäin parisensataa lukijaa, vaikkei uusia postauksia tullut lainkaan.

Toivon, ettei hiljainen kausi vaikuttanut pysyvästi blogini kävijämääriin. Toukokuussa 2014 viikolla 18 kävijöitä oli vain 1 536 – tuhat kävijää vähemmän kuin parhaina viikkoina.

Muita suosittuja postauksiani ovat olleet minttupuffetti, jolla oli 1339 uniikkia kävijää ja proteiinipatukkapostaus, joka keräsi blogiin 1184 eri lukijaa reseptin ilmestymispäivänä. Proteiinipatukoilla oli 332 Facebook-tykkäystä, mikä oli ennätysellinen luku.

Postaus saattoi saada huomiota myös siksi, että kirjoitin kouluruoan huonosta laadusta näin:

”Huono kouluruoka ottaa minua päähän. Onneksi minun ei tarvitse sitä yleensä syödä, mutta olen varma, että tälläkin hetkellä moni koululainen kärsii selittämättömistä vatsakivuista. On tietysti hienoa, että kouluissa saa ilmaisen ruuan, mutta olisi mahtavaa, että laatuunkin panostettaisiin. Itse lintsasin lukiossa useilta tunneilta, koska mahani meni sekaisin milloin mistäkin. En tosin tiedä, millaista ruokaa esimerkiksi päiväkodeissa ja peruskouluissa tällä hetkellä tarjoillaan. Toivottavasti parempaa ruokaa, kuin Haaga-Heliassa. Mutta sen tiedän, että esimerkiksi leipominen on kuulemma kielletty nykyään päiväkodeissa. Ystäväni opiskelee lastentarhanopettajaksi ja häneltä kuulen välillä uusista säännöistä.

Silti älyttömin kiello lienee tämä: tyhjiä vessapaperirullia ei saa enää käyttää askarteluun, koska ne saattavat sisältää kakkapartikkeleita. KAKKAPARTIK-

KELEITA.

I rest my case.”

3.3 Kommentit

Tärkein tapa ylläpitää lukijasuhdetta on vastata lukijoiden kommentteihin. Vaikka kommenttien moderoiminen ja niihin vastaaminen vie paljon aikaa, bloggaajat pyrkivät usein vastaamaan viesteihin henkilökohtaisesti tai ainakin kollektiivisesti (Noppiari & Hautakangas: 2012, 67). Kommentit antavat postauksille ryhmä-älyn ja vuorovaikutuksen myötä lisäarvoa (Korteso, Kurvinen 2011, 45).

On kuitenkin arvioitu, että blogien lukijoista vain kymmenisen prosenttia kommentoi tekstejä ja asiablogeissa luku on luultavasti vain yhden prosentin paikkeilla (Korteso, Kurvinen 2011, 88).

Mitä provosoivampi tai henkilökohtaisempi blogi on, sitä enemmän kommentteja se yleensä saa. Muotibloggaajat saavat usein hyvinkin ilkeitä kommentteja esimerkiksi ulkonäköönsä liittyen ja äitiblogeja parjataan helposti. Lukijoiden kommentteista ei kuitenkaan kannata suuttua, eikä niitä kannata pelätä. Voit päättää, mitkä niistä julkaiset blogissasi. (Alasilta: 2009, 247.)

Myös muiden blogeja kannattaa käydä kommentoimassa. Kommenttikenttään voi yleensä jättää oman bloginsa osoitteen, mikä ohjaa kävijöitä omalle sivullesi. Tätä kikkaa on käyttänyt bloginsa alkuaikoina myös yksi Ruotsin suosituimmista bloggaajista Kenza Zouten (Matsi:

2012, 59). Blogin voi linkittää myös keskustelupalstoille (Noppiari & Hautakangas: 2012, 74).

Torkkuja ja nokkosia -blogini postauksiin tulee yleensä noin 0–10 kommenttia. Olen alusta asti vastannut jokaiseen kommenttiin. Uskon sen parantavan suhdettani lukijoihini. Monen bloggaajan suosio perustuu niin sanottuun tirkistelyyn. Koska minä en esiinny juuri lainkaan kuvissani, pyrin olemaan läsnä edes kommentteissa. Mitä tiiviimpi ja tuttavallisempi lukijasuhde, sitä varmemmin lukija palaa blogini pariin jatkossakin. Olen myös vastannut lukijoilta tulleisiin sähköposteihin, mistä he ovat olleet erittäin ilahuneita.

Minä olen toistaiseksi välttynyt ikäviltä kommenteilta. Uskon, että hyvinvointiblogia lukevat positiiviset tyypit, jotka mieluummin kirjoittavat bloggaajalle jotain kaunista, kuin haukkuvat hänet maan rakoon. Kerran eräs kommentoija toivoi Suomeen puoskarilakia, kun kerroin kurkuman parantavista ominaisuuksista (Sjöholm: 2014, Kurkumaa puolikuolleille), mutta muita negatiivisia kommentteja en ole saanut.

Usein kommentit ovat positiivisia huomioita postaukseen liittyen:

”Ooh namm, tätä täytyy kokeilla! Eipä haittaa kevätmyrskyt jos on näin lämpöistä makoisaa syötävää.. :)” Myu
(Torkkuja ja nokkosia, 2014: Raekuurojen lohturuoka, gulassi bataatilla.)

Kommentoin muiden blogeja aina, kun tuntuu siltä, mutten ole tietoisesti rakentanut verkostoa pommittamalla muita bloggaajia viesteilläni. Kommentoin itse vain silloin, kun minulla on jotain sanottavaa.

3.4 Tunnettuus

Kun kuuluu niin sanottuun bloggaajien kermaan, alkaa saada kutsuja tapahtumiin ja voi päästä ehdolle blogigaalaan, joissa palkitaan vuoden parhaat kirjoittajat. Bloggaajien kerma tapaa toisiaan myös illanistujaisissa ja muissa tilaisuuksissa, joita järjestää joko ulkopuolinen tahon tai bloggaajat itse. Moni bloggaaja pyrkii tähän eliittijoukkoon – siihen kuulumisen merkitsee menestystä. (Noppiari & Hautakangas: 2012, 72).

Torkkuja ja nokkosia -blogini oli huhtikuussa 2014 ensimmäistä kertaa ehdolla Aussie Blog Awards -gaalassa, joka järjestetään vuosittain. Minulle ehdokkuus merkitsi sitä, että blogini on täyttänyt jonkin asteiset laatuvaatimukset ja menestyksen mittarit. Vaikka lukijamäärät kasvaisivat jatkuvasti, bloggaajista tehdyt lehtijutut ja muu huomio kertoo blogin menestyksestä vähintään yhtä paljon. Ne voivat myös nostaa blogin kävijämäärää entisestään, kuten kävi ruotsalaiselle Kenza Zouitenille. Vuosi Kenzas-blogin perustamisen jälkeen Zouitenista tehtiin juttu Metro-lehteen. Se oli hänen suuri läpimurtonsa. Vuonna 2012 hänen postauksiaan luki päivittäin jopa 180 000 silmäparia. (Matsi: 2012, 56.)

Ehdokkuuteni jälkeen kävijämääräni ovat kuitenkin pysyneet samoina, joten minun blogini kohdalla se ei lisännyt blogini suosiota. Se saattaa

osin johtua siitä, että ehdokkaiden blogeihin ei ollut tehty suoria linkkejä äänestyssivulta.

4 Miten blogilla voi tienata?

Sitä mukaa, kun blogien suosio on kasvanut, myös yritykset ovat olleen kiinnostuneempia blogeista markkinointikanavina.

Bloggaajia on pidetty rehellisinä mielipidevaikuttajina. Jos he eivät pidä jostain tuotteesta, he myös sanovat sen, koska heidän ei tarvitse huolehtia mainostajista tai heidän mielipiteistään. Sitä mukaa, kun blogeihin on ilmestynyt mainoksia, on tätä rehellisyyttä alettu epäillä. Yhä useammin keskustellaan siitä, ovatko yhteistyöpostaukset syöneet myös bloggaajan uskottavuutta. Mistä enää tietää, pitääkö bloggaaja oikeasti tuotteesta vai haluaako hän vain tienata (Rissanen: 2014).

4.1 Sisältöyhteistyöt

Sisältöyhteistyöllä tarkoitetaan postausta, jonka kirjoittamisesta on saatu joko tuotepalkkio tai rahaa. Blogissani tällaisia postauksia ovat esimerkiksi Madara Cosmeticsin kanssa toteutettu kirjoitus, jossa lukijalle kerrottiin Madaran verkkokaupan talvialennusmyynneistä. Toinen esimerkki yhteistyöpostausesta on Au3-liikkeen kanssa tehty postaus.

*Iso levyllinen raakasuklaata syntyy helposti foliovuuan pohjalle. Raasta valmiiksi parin sentin pala inkivääriä. Laita metallikulhoon 5 desiä kaakaovoita, 2,5 desiä raakakaakaopöyhettä, 2 rkl kookosöljyä, 2 rkl lucumaa ja 2 rkl macaa. Laita metallikulho kuumaan veteen niin, että se kuumenee pohjastaan. Sekoita aineksia, kunnes ne ovat sulaneet juokseväksi suklaaksi. Lisää joukkoon ruokalusikallinen appelsiininkukkavettä ja raastettu inkivääri. Kaada seos isoon foliovuokaan noin sentin kerrokseksi. Rouhi päälle vielä maun mukaan laatusuolaa. Jähmetä suklaa pakkasessa ja koristele sen jälkeen *Giusto Manetti Edible Gold Flakes -kultahiutaleilla, jotka ovat syötäviä.*

En löytänyt varsinaisia terveysvaikutuksia kullalle. Se on kuitenkin antibakteerinen materiaali ja sitä käytetään reumahoidoissa tabletteina ja injektioina. Kleopatran väitetään käyttäneen kultaa kasvonaamiona. Oli miten oli, se näyttää kauniilta ja sopi siron korun pariaksi: kultahiutaleet leijailivat pitkin keittiötä pienestäkin henkäyksestä. Tyyristä se tosin on, kuten kulta yleensäkin. Joku totesi, että syötävä kulta olisi kannattava ostos, jos lopputuotteen voisi myydä seuraavana päivänä eteenpäin. Jonkinlaista kierrätystä sekin.

Toteutettu yhteistyössä Au3-kultaliikkeen ja Suomen Blogimedian kanssa.

**Syötävä kulta saatu Perkko Oy:ltä ilmaiseksi.*

Kuva: Sisältöyhteistyö blogissani.

Lukijat suhtautuvat yhteistyöpostauksiin yleensä hyvin, mutta niitä ei saa olla liikaa, jotta koko sisältö ei ala vaikuttaa maksetulta mainoksesta. Myös se, mistä bloggaaja kirjoittaa, on tärkeää. Jos minä esimerkiksi tekisin yhteistyöpostauksen vehnää sisältävästä einesruuasta, siitä paistaisi heti läpi, että teen kirjoituksen vain rahan takia. Yhteistyökumppanit on siis valittava tarkoin. Minulle sopivia yhteistyökumppaneita olisivat esimerkiksi luontaistuotekaupat ja astiafirmat.

Usein moni menestyvä bloggaaja on solminut samojen tahojen kanssa yhteistyöstä. Koska kampanjat tulevat kaikilla ulos samaan aikaan, voi hetkellisesti näyttää siltä, että kaikki nämä blogit ovat samasta puusta veistettyjä. Tämä voi syödä lukijoita, kuten Hilikka Rissanen kirjoittaa Markkinointi & Mainonta -lehden kolumnissaan (Rissanen: 2014).

4.2 Display-mainonta

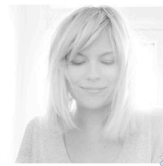
Blogeissa voi olla display- eli *bannerimainontaa*, joka tarkoittaa siis kuvamainosta. Isoin ja kallein sijoitetaan yleensä sivun ylälaitaan. Muita paikkoja ovat esimerkiksi sivupalkki ja sivun alaosa. Bannerimainoksia myydään yleensä sivulatausten mukaan. Se tarkoittaa sitä, että jopa sivun päivittäminen tuo yhden sivulatauksen lisää. Jotta bannerilla voi elää, pitää blogilla olla kymmeniä tuhansia kävijöitä kuukaudessa.

Toukokuu - Elokuu

LIIKKUVAN TYÖLÄISEN UUDET LUOTTOKAMAT

Posted on: 8. toukokuuta 2014

Blogini yläbanneri.

RAEKUUROJEN LOHTURUOKA: GULASSI BATAATILLA

Posted on: 5. toukokuuta 2014

Joku voisi luulla, että itken loman loppumista, mutta ei. Se on tämä sipuli. Niin ja kevätaallergiat. Joka kerta, kun astun ovesta ulos, silmiäni pistelee ja kirvelee ja ne vuotavat vuolaasti. Sen vuoksi ne varmaan ovat yliherkät ja yhden sipulin silppuamisesta tulee murhenäytelmä. Pelkäsinkin leikkaavani sormeeni, koska jouduin pitämään silmät kiinni.

► tammi 2014 (10)

► 2013 (132)

A vertical banner for ifolor.com. At the top left, there is a yellow starburst with the text 'Alk. 058 /kpl'. Below this are two small photos: one of a couple and one of a dog. The main text in the center reads 'Tee kutsukortit omasta kuvasta!'. Below that is a red button with a white play icon and the text 'Tilaa 13.5. mennessä'. At the bottom, there is a photo of a woman and the ifolor.com logo.

Blogini sivupalkin banneri.

4.3 Affiliate-linkit

Affiliate-linkit tarkoittavat linkkejä esimerkiksi verkkosivuille, joilla tehdyistä ostoksista bloggaaja saa rahaa. Linkki voidaan tehdä myös bannerimainokseen, jolloin rahaa ei maksetakaan sivulatauksista vaan tehdyistä ostoksista. Jos lukija haluaa tukea bloggaajaa, hän voi tehdä ostoksensa affiliate-linkkien kautta. Joitain lukijoita tämä kuitenkin ärsyttää ja he ostavat mieluummin tuotteet joko muilta sivustoilta tai suoraan kaupasta.

4.4 Muu urakehitys

Bloggaajat voivat päästä tekemään muita mielenkiintoisia projekteja. Lehtien alla bloggaavat voivat päästä kirjoittamaan artikkeleita myös

printtimediaan tai toimimaan malleina tai stylisteina lehtien muotijutuissa.

Nyt suuressa suosiossa ovat olleet bloggaajien omat kirjat. Esimerkiksi Liemessä-blogin Jenni Häyrinen julkaisi keväällä 2014 ruokakirjan Katukeittiö, parempaa roskaruokaa.

Torkkuja ja nokkosia -blogi on myös poikanut kirjakustannussopimuksen. Kirjani ilmestyy vuonna 2015.

4.5 Verottajan suhtautuminen

Verottaja antoi 8. toukokuuta 2014 vihdoinkin ohjeet siitä, ovatko bloggaajan saamat tuotteet tai palvelut verotettavaa tuloa.

Esimerkki 1. Bloggaaja saa leipäpaketin. Se on verovapaata, koska bloggaaja tarvitsee paketin kirjoittaakseen postauksen.

Esimerkki 2. Bloggaaja saa laatikollisen kuohuviiniä. Yksi pullo on verovapaata, loput verotettavaa tuloa, koska postauksen tekemiseen ei tarvita koko laatikollista.

Esimerkki 3. Bloggaaja saa lukulaitteen. Sen voi myydä eteenpäin eli tuote on rahanarvoinen etu. Siitä tulee maksaa veroa.

Esimerkki 4. Bloggaaja saa imurin. Hän ei tarvitse sitä ja antaa sen ystävälleen. Bloggaajan pitää kuitenkin maksaa siitä veroa, koska imuri on rahanarvoinen etu.

(Yle, 2014.)

Torkkuja ja nokkosia -blogissa on ollut kaksi postausta, joissa voidaan katsoa olleen kyse veronalaisesta tulosta. Minun täytyy selvittää, pitääkö nämä tuotteet ottaa huomioon verotuksessa takautuvasti. Jatkossa tällaisia yhteistyöpostauksia varmasti tulee, elleivät yritykset ryhdy välttämään palveluiden ja tavaroiden käyttämistä maksuna.

Moni bloggaava toimittajakollegani piti verotusta epärealistisena, koska toimittajien saamiin lahjoihin ja testituotteisiin ei ole koskaan puututtu. Kemikaalcocktailin kirjoittaja, toimittaja Noora Shingler mietti, pitäisikö hänen alkaa kutsua blogiaan mediaksi, jos silloin hänen saamiinsa tuotteisiin ei puututtaisi (Shingler: 2014, Mikä on toimittaja ja bloggaajan ero, verottaja?). Samaa voisi miettiä oman blogini kohdalla.

4.6 Yrittäjyys ja bloggaaminen

Kun bataattiburgerini menestyi, aloin todella haaveilla siitä, että jonnain päivänä saisin blogistani palkkaa. Suomen Blogimedia otti minuun yhteyttä. Suomen blogimedia ei ole perinteinen *portaali*, joka kokoaa blogit saman sivuston alle, vaan jokainen bloggaaja on itsenäinen bloggaaja oman osoitteensa alla.

Kasvatin hiljalleen kävijämääriäni ja marraskuussa 2013 lähdin mukaan Suomen Blogimediaan. Suomen Blogimedia vastaa nykyään Torkkuja ja nokkosia -blogini mainos- ja sisältöyhteistyösopimuksista.

Sen myötä perustin toiminimen ja irtisanouduin päivätyöstäni. Portaalissa bloggaajat saavat usein kuukausipalkkaa. Minä saan palkkani bannerimyynnistä ja sisältöyhteistöistä. Koska summat ovat pieniä ja niitä saa satunnaisesti, teen lisäksi töitä toimittajana ja tuottajana.

Koska toimituksissa ei tarvita yrittäjän ominaisuuksia, moni freelance-riksi ryhtyvä aloittaa nolasta (Sirkkunen & Cook: 2012, 21). Oman kokemukseni mukaan toimittaja voi kuitenkin menestyä sekä omalla tontillaan, että bloggaajana.

5 Oma kehittyminen

Minulla on ollut todella kiireinen kevät. Olen kirjoittanut omaa kirjaani, blogia, tehnyt töitä tuoreena yrittäjänä ja siinä sivussa yrittänyt saada tämän työn kasaan. Loppuviikkoina aloitin myös työt tuottajana blogimaailmassa. Tästä työstä on siksi ollut paljon hyötyä. Olen oppinut tarkastelemaan blogiani bisnesmielessä, en pelkästään paikkana, josta aluksi hain lohtua ja inspiraatiota.

Kiireistä johtuen opinnäytetyöni valmistuminen on edennyt hitaasti. Olen ollut monesti viikkoja tekemättä mitään ja sitten rykäissyt kasaan monta sivua kerralla. Olen maksanut useiden kymmenten eurojen edestä sakkoja, koska kirjastosta lainaamani materiaali on erääntynyt.

En edes halua muistella, kuinka monta kertaa olen kironnut tämän työn tekemistä ystäväilleni.

Onneksi on ollut myös hetkiä, jolloin asiat ovat sujuneet paremmin ja teksti on rullannut. Olen jopa kokenut ylpeyttä esimerkiksi siitä, kun laitoin alusta alkaen kaikki viittaukset tekstin joukkoon, enkä jättänyt niitä viimeiseksi projektiksi ennen palautusta.

Kun aloitin tämän opinnäytetyön tekemisen, kirjoitin ensin koko blogini historian paperille. En ymmärtänyt lainkaan, miten opinnäytetyö kuuluu tehdä ja teksti muistutti lähinnä päiväkirjaa.

On ollut hienoa huomata, kuinka nopeasti kehityin opinnäytetyön edessä. Eräänä päivänä palaset loksahdivat kohdalleen: ymmärsin opinnäytetyön rakenteen, ja miten kirjallisuutta käytetään. Uskon, että olen toimittajan työssäni nyt entistä parempi tiedonetsijä ja osaan analysoida materiaalia syvemmin kuin aiemmin.

Aikatauluttamisessa on vielä toivomisen varaa. Olen jättänyt viimeisten kirjoitusviikkojen aikana avaimet useana päivänä kotiin ja unohtellut muutenkin asioita. Iltaisin en ole saanut unta. Minun täytyy opetella rytmittämään töitäni paremmin. Yrittäjänä minulla on jatkuvasti monta projektia meneillään. Niistä ei tule mitään, jos en opi pitämään lankoja käsissäni paremmin. Minulla on tapana tehdä ensin ne asiat, joista innostun ja sitten ihan viime tipassa hieman vasemmalla kädellä ne työt, jotka vaativat minulta ponnisteluja. Jatkossa kannattaisi ehkä aloittaa niistä ikävämmistä, jotta saan ne pois alta. Olen aina ollut se,

jolla on lempiaineista pelkkiä ysejä ja kymppejä ja inhokeista vitosia. Joko tai – se on tyylini.

Blogin pitäminen on kehittänyt minua toimittajana. Kieleni on monipuolistunut ja joudun miettimään paljon otsikointia. Jokaisella postauksella on draamankaari ja oma näkökulma. Uskon, että osaisin kirjoittaa parempia kolumneja kuin ennen, koska joudun jatkuvasti kirjoittamaan blogitekstit omiin kokemuksiini peilaten.

Olen myös kehittynyt paljon valokuvaajana. Valokuvaamisessa pätee mielestäni mantra ”harjoittele, harjoittele, harjoittele”. Mitä enemmän olen kuvannut ruokaa, sitä kauniimpia asetelmista tulee.

Ymmärrän myös paremmin, kuinka tärkeä voimakas lukijasuhde on. Nyt tiedän, miten sellainen rakennetaan. Siitä voin ottaa oppia myös toimittajan työssäni.

Tietenkin tunnen nyt myös todella hyvin blogikentän. Aion hyödyntää oppimaani tuottajana sekä mahdollisesti myöhemmin lehtien verkkosivujen konseptoisissa.

6 Tutkimuksen hyödyllisyys ja yhteenveto

6.1 Tulokset

Kirjallisuudesta löytämäni blogin menestysreseptit pitävät paikkansa. Blogin täytyy todella päivittyä tiuhaan tahtiin ja säännöllisesti. Kaikki blogit eivät tarvitse upeita kuvia menestyäkseen, mutta minun kohdallani se on puolet elämyksestä ja suuri osa menestystäni.

Sosiaalisen median verkostot ovat todella tärkeät bloggaajan kannalta. Blogi saattaa muuttua tuntemattomasta suosituksi yhdessä yössä, jos joku toinen menestynyt bloggaaja jakaa postauksen.

Henkilökohtaiset blogit nousevat anonyymeja blogeja helpommin kärkisijoille. En kuitenkaan koe, että minun pitäisi alkaa esiintyä enemmän kuvissa, jotta saisin lisää lukijoita. Omalla nimellä kirjoittaminen saa riittä.

Aion kehittää blogiani tutkimustulosten perusteella. Jotta bannerimainonta tuo rahaa, blogin sivulatausten tulee lisääntyä. Tämä onnistuu etusivulla, joka rakennetaan verkkolehtimäiseksi. Postauksista näkee etusivulla vain pienen osan, jonka jälkeen kuvaa klikkaamalla kirjoituksen pääsee lukemaan kokonaan. Tämä tuo sivuille lisää liikennettä. Monet ulkomaiset blogit ovat siirtyneet tähän malliin.

Reseptit arkistoidaan yhden otsikon alle pikkukuvakkeina, mikä lisää sekä sivulatauksia että sivun käytettävyyttä.

Lisäksi olen päättänyt ottaa sivustolle vierasbloggaajan, joka tuo blogiin lisää kävijöitä. Vierasbloggaaja kirjoittaa eri aiheista kuin minä, jotta sivusto kattaa suuremman aihealueen. Vierasbloggaajia voi tulla ajan saatossa useampia, jolloin katetaan koko lifestyle-aihepiiri.

Olen yhä enemmän sitä mieltä, että blogista voi rakentaa itselleen uskottavan ja menestyvän median. Se vaatii työtä ja omistautumista,

mutta blogi on alusta, jossa oma panostus palkitaan. Se on niin henkilökohtainen.

Lähteet

Andersson, X. 2013. Xenia's day. Luettavissa:
<http://xeniasday.costume.fi/2013/10/14/happy-news/>
Luettu: 3.4.2014.

BBC News. 2014. Luettavissa:
<http://www.bbc.com/news/entertainment-arts-26463886> Lu-
ettu: 3.4.2014.

Kolu, E. 2014. Luettavissa: [http://www.lily.fi/blogit/kaikki-
mita-rakastin/mita-mulle-kuuluu](http://www.lily.fi/blogit/kaikki-mita-rakastin/mita-mulle-kuuluu) Luettu: 31.3.2014.

Kortesuo, K. & Kurvinen, J. 2011. Blogimarkkinointi. Blogilla
mainetta ja mammonaa. Talentum.

Juhola, L. 2014. Ps. I love fashion. Luettavissa:
<http://mycosmo.fi/news/author/psilovefashion>. Luettu:
26.3.2014.

Juhola, L. 23.3.2014. Bloggaaja. Haastattelu. Sähköposti.

Juhola, L. 1.4.2014. Bloggaaja. Haastattelu. Sähköposti.

Matsi, J. 2012. Cosmopolitan syyskuu. Päivän asu ja muut me-
nestysblogin salaisuudet.

Noppiari, E. & Hautakangas, M. 2012. Kovaa työtä olla minä. Muotibloggaajat mediamarkkinoilla. Tampere University Press.

Rotonen, J. 2014. Pupulandia. Luettavissa: <http://www.lily.fi/blogit/pupulandia>. Luettu 26.3.2014.

Saxbo, M. 2010. Dagens Oufit: och andra inlägg i modebloggsdebatten. Kalla Kulor Förlag.

Sirkkunen, E. & Cook, C. 2012. Chasing Sustainability on the Net. Luettavissa: http://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/66378/chasing_sustainability_on_the_net_2012.pdf?sequence=1 Luettu 26.3.2014.

Shingler, N. 2011. Musta lista: Pirkka guacamoledippi. Luettavissa: <http://kemikaalicocktail.blogspot.fi/2011/01/musta-lista-pirkka-guacamoledippi.html>. Luettu: 26.3.2014.

Shingler, N. 2012. Pirkka vaihtaa guacamoledippinsä nimen. Luettavissa: <http://www.kemikaalicocktail.fi/2012/09/pirkka-vaihtaa-guacamoledippinsa-nimen>. Luettu: 26.3.2012.

Shingler, N. 2014. Mikä on toimittaja ja bloggaajan ero, verottaja? Luettavissa:

<http://www.kemikaalicocktail.fi/2014/05/mika-on-bloggaajan-ja-toimittajan-ero-verottaja/> Luettu 8.5.2014.

Rissanen, H. 2014. Bloggarista on tullut kaupparatsu. Luettavissa:

<http://www.marmai.fi/blogit/kuningassisaltoa/bloggarista+on+tullut+kaupparatsu/a2238604> Luettu 16.4.2014

Rotonen J. 2013. Luettavissa:

<http://www.lily.fi/blogit/pupulandia/ammattibloggaajan-tyopaiva>. Luettu: 3.4.2014

Tns Metrix, 2014. Luettavissa: <http://tnsmetrix.tns-gallup.fi/public/> Luettu: 11.5.2014.

Vauva. 2013. Luettavissa:

http://www.vauva.fi/keskustelu/3892412/ketju/eeva_kolu_eronnut

Luettu 3.4.2014.

Liitteet

Blogipostaus 1:

Gluteeniton kvinoamysli

EMMI-LIIA / 19.5.2014

Kun olin yläasteella, oli trendikästä syödä aamupalaksi Weetabixejä tai myslä. Minäkin puputin niitä mauttomia vehnäkiekkoja rasvattoman maidon kanssa. Mysli oli makuuni aivan liian makeaa, mutta tuli sitäkin toisinaan syötyä. Kaikki tuntuivat laskevan kaloreita tai Painonvartijoiden pisteitä ja lähes jokainen tuttu tyttö mollasi jo silloin milloin mitäki osaa kropassaan – itseni mukaan lukien. Ainoa poikkeus oli yksi ystäväni, jonka vatsalihaksia me muut kadehdimme. Hän pystyi syömään pussillisen sipsejä vaikka joka ilta lihomatta grammaakaan.

Selasin viime kuussa vanhoja valokuviani. 18-vuotiaana olin todella urheilullisen näköinen ja vatsalihaksistani erottuivat ainakin neljä ylintä. Mutta eihän sekään riittänyt. Vuonna 2009 innostuin karppaamisesta ja laihduin niin, että solisluut paistoivat. Muistan silti puristelleeni ”napaläskejäni” turhautuneena.

Viime talvena olin todella tyytyväinen, kun netissä alkoi näkyä niin sanottuja fitspiration-kuvia urheilullisista naisista ja lausahduksia, kuten *strong is the new skinny*. Olinhan koko elämäni yrittänyt olla tosi *skinny*, mutta *strong* kuulosti paitsi helpommin saavutettavalta myös terveellisemmältä vaihtoehdolta.

Puoli vuotta olen yrittänyt tunkea kanaa ja jauhelihaa lähes jokaiselle aterialle. Hyvä kun en ole kulkenut kananrinta povarissa valipalaan valmistautuen. Kunnes tajusin, että tämäkin on ihan hullun hommaa. Lihaksien tavoittelu voi olla ihan yhtä stressaavaa kuin jatkuva laihduttaminen.

Luulin haluavani jättimäiset lihakset ja kyykkäsin hulluna, kunnes ymmärsin, ettei sekään ole minun juttuni. Minä en jaksa miettiä jatkuvasti, syönkö tarpeeksi proteiinia ja ehdinkö suorittaa kaikki viikon salitreeneit. Yhtä hyvin haluan lähteä välillä lenkille, vaikka

varoitukset kaikuivat päässäni siitä, kuinka juokseminen polttaa lihaksia rasvan sijaan. Tässä proteiinipirtelöiden maailmassa meinasin kadottaa itseni. En enää jaksanut kehitellä uusia reseptejä, kun oli kiire syödä vain oikea määrä oikeita aineita oikeaan aikaan. Voi plääh. Heti, kun hölläsin ja jätin parit treenit väliin, aloin keksiä taas uusia makuyhdistelmiä.

Yksi näistä uusista resepti-innostuksistani on tämä mysli. Se tuo jollain tapaa mieleen teinivuosien Weetabix-kokeilut, mutta on rutkasti maukkaampaa. Mysli ei myöskään ole ällömakeaa, vaan sopivan paahteista.

Sekoita astiassa 3 dl kvinoahiutaleita, 1 dl pellavansiemeniä, 1 dl kurpitsansiemeniä, 1 dl auringonkukansiemeniä, 1 dl manteleita ja 1 dl kookoslastuja. Kaada joukkoon 1 dl kookosöljyä ja 0,5 dl juoksevaa hunajaa. Sekoita ja levitä seos pellille. Paista 150 asteessa tunnin ajan käännellen seosta vartin välein. Rouhi päälle kevyesti suolaa.

Mysli sopii erityisen hyvin mantelimaidon pariksi. Sitä voi myös ripotella

vuohenmaitojugurtin

päälle.

Kun ymmärsin taas alkaa syödä vartaloani kuunnellen, pöhötyskin on yllättäen lähtenyt. Vaikka sanotaan, ettei naisesta yks kaks voi tulla lihaskimppu, en oikein usko, että proteiinin tankkaaminen ja pelkkä salitreeni sopivat minulle. Toki uskon, että niitä tarvitaan, mutta rajansa kaikella. Esimerkiksi proteiinipannarit kuulostavat juuri nyt ihan kamalilta, eivätkä ne suoraan sanottuna kovin hyviltä maistukaan. Eikö kannattaisi enemmän syödä oikeaa ruokaa, kuin jauheista koostettuja lettuja? Ehkä tämä on vain henkilökohtainen kriisini, mutta olisi mukava kuulla, jos joku muukin on kyllästynyt proteiinin mättämiseen.

Niin ja mitä niihin valokuviiin tulee. Toivon, että olisin vuosien varrella nauttinut enemmän ja ymmärtänyt arvostaa itseäni. Jälkeenpäin sitä tulee aina katsottua, että vitsi, mullahan oli ihan himmeät vatsalihakset tai sääret – jopa se parjaamani vatsa on aina näyttänyt hyvältä. Vaikka peilikuva ei tänään tuntuisikaan täydelliseltä, veikkaan katsovani muutaman vuoden päästä näitäkin kevään 2014 kuvia ihailleen. Pitäisi varmaan vain kerrankin aloittaa itsensä arvostaminen ajoissa, eikä parin vuoden päästä iPhoneen kuva-albumia selatessa.

Huomenna ajattelin syödä lounaalla hyvin tumman suklaan makuista italialaista jäätelöä. Siinä ei ehkä ole juuri yhtään proteiinia, mutta on se kyllä ihan samperin hyvää.

Blogipostaus 2:

Kaupungin paras chai latte

EMMI-LIIA / 29.11.2013

Käyskentelin äsken keittiössä ja tästä chai-sekoituksesta lähtevä huumaava tuoksu sai minut hykertelemään ja samalla melkein kynelehtimään. Olen niin pirun onnellinen siitä, mitä teen. Reseptien kehittely, valokuvaaminen ja kirjoittaminen saavat minut äärettömän onnelliseksi. Ihanaa, että juuri sinä olet siellä ruudun toisella puolella jakamassa tämän, koska onhan se nyt paljon hauskeempaa kuin tyhjyydelle kirjoittaminen.

Olen kehunut Helsingissä Katajanokan kanavarannassa sijaitsevan Johan & Nyström -kahvilan chai lattea kaupungin parhaaksi sekä [täällä blogissa](#) että instagramin puolella. Mutta täytyy sanoa, että se on kohdannut vastustajan. Täällä nimittäin valmistui juuri

niin taivaallinen chai latte, että aion ristiä sen kaupungin parhaaksi. Se tehdään mausteista ja mustasta teestä, ei mistään siirappiseoksesta (ei kyllä tehdä kakkossijaa pitävän J&N:kään versiota). Maidoksi voit valita mieleisesi, itse käytin luomusoijamaitoa. Yritän pitää soijan käytön kohtuudessa, mutta mielestäni sen maku sopii tähän juomaan parhaiten. Kokeile kuitenkin ihmeessä esimerkiksi mantelimaitoa tai riisimaitoa.

Mittaa kattilaan 5dl vettä, 1 tl kuivattua ja jauhettua inkivääriä, 1/4 tl cayannepippuria, 5 kokonaista mustapippuria, 5 kokonaista vihreää kardemummaa (murskaa ne kevyesti, jotta sisällä olevat siemenet pääsevät maustamaan teen kunnolla), yksi kuivattu tähtianis, yksi kanelitanko ja 3 rkl mustaa irtoteetä. Kiehauta ja anna hautua kymmenisen minuuttia. Kaada tee siivilän läpi mukiin. Jätä tilaa (soija)maidolle. Teetä ja maitoa käytetään yhtä paljon. Lisää teen joukkoon teelusikallinen hunajaa. Kuumenna kattilassa soijamaito ja kaada se teen päälle.

Tämä on muuten aika ihana joululahjaidea. Voit annostella teen pieniin paperipusseihin, josta ainekset on helppo kaataa kattilaan. Lahjan saajan ei tarvitse mitailla mitään, vaan hän voi nauttia täysin siemauksin vapaa-ajastaan villasukat jalassa.

Kerroin eilen pöllöstä, jonka näin. Olimme kävelyllä viime sunnuntaina ja yhtäkkiä näimme puistossa joukon luontokuvaajia J Ä T T I M Ä I S I N E kameroineen. Objektiivit olivat niin isoja, että niiden pelkkä näkeminen saattaa aiheuttaa jännetupintulehduksen. Ihmettelimme hetken, mitä puistossa tapahtuu. Lopulta huomasimme pienen pöllön puun oksalla. Miten nuo kaikki harrastajat tiesivät ja ehtivät tulla paikalle? Uskomatonta. En tiedä kauanko he olivat siinä nököttäneet, mutta parin minuutin kulut-

tua pöllö liihotti tiehensä. Mietimme ärsyttiköhän harrastajia, että me päädyimme paikalle vapaamatkustajina. Tuskin.

Blogipostaus 3:

Ihan hilkutin herkullinen bataattiburgeri

EMMI-LIIA / 14.4.2013

Bataattiburgeri. Ehkä briljantein kehittelemäni resepti. Kaikki, jotka tuntevat minut yhtään paremmin tietävät nimittäin, että ravintolassa minun on miltei mahdotonta vastustaa hampurilaisia. Tarkoitan nyt rakkaudella tehtyjä burgereita, en mitään mäkkäriä läpysköitä.

Siksi minun oli pakko kehitellä resepti, jossa ei olisi viljaa. Vuosien aikana kokeilin läpi kaikenmaailman siemensämpylät, kunnes lopulta ymmärsin rakentaa hampurilaiseni yksinkertaisesti paistettujen bataattiviipaleiden väliin.

Burgerin välissä on hieman tulinen karitsapihvi. Naudanlihakin sopii mainiosti, ja kasvissyöjät voivat korvata lihan kasvispihvillä. Tofusta ollaan montaa mieltä, mutta se on sitten jo ihan toisen postauksen paikka. Makunsa puolesta se kyllä sopii reseptiin loistavasti.

Bataatit:

Osta mahdollisimman pyöreä ja muhkea bataatti. Luomubataatit ovat usein hyvin pieniä, joten voit leikata bataatin myös pituussuuntaan. Pese bataatti kunnolla ja leikkaa siitä sentin paksuisia kiekkoja. Laita ne vierekkäin pellille ja lorauta päälle oliiviöljyä. Paista 225 asteessa noin 15-20 minuuttia, kunnes ne ovat ruskistuneet hieman.

Karitsapihvit:

Voit käyttää joko 400 grammaa lampaanjauhelihaa tai tehdä kuten minä ja ostaa karitsan paistia. Pilko paisti kuutioiksi ja tiputa ne yksi kerrallaan blenderiin (Vitamix teho 3-5). Sekoita jauhettuun lihaan maun mukaan tuoretta chiliä, yksi kananmuna, valkosipulinkyntsi, raastettu pieni punasipuli, suolaa, pippuria, tuoretta timjamia, minttua ja ruokalusikallinen turkkilaista jugurttia. Sekoita tasaiseksi taikinaksi ja pyörittele sopivan kokoisia pihvejä. Paista pannulla oliivi- tai kookosöljyssä rapeiksi.

Fetakastike:

Tämän kastikkeen ohje on alunperin ystäväni Ilonan ruokailtamasta, jossa ylistettiin uusia perunoita. En muista onko tämä Ilonan vai Monan

resepti, enkä edes sitä käyttivätkö he timjamia. Oli miten oli, murskaa haarukalla 200 grammaa fetaa kulhossa. Lisää joukkoon 3 ruokalusikallista turkkilaista jogurttia, tuoretta timjamia, suolaa, pippuria, tuorepuristettua sitruunamehua ja oliiviöljyä. Sekoita.

Lisäksi tarvitset hampurilaisen väliin salaattia, tomaattia ja tuoretta minttua.

Jos muuten joku ajattelee, että nämä kuvat syntyvät kuin itsestään viikonloppupuhteena, niin tässä pala todellisuutta: kotistudio rakentui tällä kertaa huterasti sängyn päälle viritetyn yöpöydän varaan. Makuuhuone on nimittäin asuntomme ainoa kolkka, jossa on pimennysverho. Toisen kuvan tasainen valaistus syntyi läppärin valon avulla. Briljantti idea sekin, tosin ei omani, vaan yhden ihanan.